

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 20 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadst. upravnništvo pa v pritličju. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravnistva telefon št. 85.

Borba nižje duhovščine proti škofom med Čehi.

Nasilno postopanje bivšega nadškofa dr. Kohna v Olomucu proti podrejeni mu duhovščini je rodilo silen odpor med mlajšimi, inteligentnejšimi duhovniki na Moravi, ki so se polagoma strnili v močno organizacijo v svrhu, da se združenimi močmi ubranijo nasilstev s strani episkopata.

Ta organizacija si je izvojevala prvi uspeh s tem, da je bil nadškof dr. Kohn prisiljen zapustiti svojo stolico in se umakniti v privatno življenje, dogodek, ki je po svoji nenavadnosti in redkosti vzbudil izredno pozornost ne samo v Avstriji, nego po vsem katoliškem svetu.

Ta nepričakovani uspeh pa mlade struje med duhovščino na Moravskem, ki so jo vodili inteligentni, modernim idejam pristopni svečeniki, ni uspal, kakor so se zlasti nadejali višji cerkveni krogi, nego ji je samo pomnožil moči in jo bodril k še intenzivnejšemu delu. Može, ki so imeli odprte oči in ušesa za zahteve modernega časa, a so bili obenem prožeti gorke ljubavi do svojega verskega prepričanja in svoje cerkve, so skoro uvideli, da mora cerkev katoliška prejeti ali sleje propasti, ako se za časa ne prilagodi zahtevam moderne dobe in se temeljito ne reformira. Glasili te struje med moravskimi, oziroma češkimi duhovniki, ki so si nadeli ime „katoliških modernistov“, „Bílý Prapor“ in „Nový Život“, ste jeli krepko zastopati te ideje ter naglašati, da se bo katoliška cerkev med Slovani krepko in uspešno razvijala samo, ako se bo reformirala v duhu apostolov Cirila in Metoda in ako bo dala duhovščini tiste pravice, ki so ji bile odvzete po krivici pred stoletji in ki ji gredo po naravnih in tudi cerkvenih zakonih.

„Katoliški modernisti“ so jeli glasno zahtevati, naj se v bogo-

služje uvede slovanski bogoslužni jezik, naj dobe tudi lajiki besedo v cerkvenih zadevah in naj se predvsem odpravi celibat kot glavni izvor vsega zla v katoliški cerkvi.

To gibanje med češkim klerom je seveda vzbudilo med episkopatom silno nevoljo in škofje so se trudili na vse načine, da bi vsaj zajezili akcijo „katoliških modernistov“. To se jim pa ni posrečilo, marveč gibanje je vedno bolj naraščalo in struja modernistov je pridobivala med duhovščino vedno več tal. Škofje so sprva pač mislili, da tvori takozvano „katoliško moderno“ samo par nezadovoljnih, zbranih okrog listov „Bílý Prapor“ in „Nový Život“, ki pa imajo med duhovščino le malo zaslonbe, toda impozanten shod „modernistov“ v Prerovu jih je poučil, da je „moderno“ gibanje med podrejenim jim duhovščino že zavzelo silne dimenzije in da stoji za „Bílým Praporom“ skoro vsi mlajši, inteligentnejši duhovniki, zlasti na Moravskem.

Škofje v prvem hipu niso vedeli, kaj bi storili vzpričo grozeči nevarnosti, da ostanejo vojskovodje brez armade, a končno so sklenili, da je treba z železno pestjo udariti med četo, ki se je drznila upreti njihovu neomejenemu gospodstvu in zapisala na svojo zastavo reformo katoliške cerkve na Moravi in Češkem v modernem duhu in v cirilmetodijskem smislu. Kot izvor vsega zla so škofje smatrali „Bílý Prapor“ in ga tudi vsled tega sklenili uničiti, meneč, da bodo s tem „modernemu“ gibanju podrezali korenine in mu zadali smrtonosno rano.

V to svrhu so izdali okrožnico, v kateri prepovedujejo pod kaznijo suspenzije ab ordine nadaljno izdajanje „Bilega Prapora“ in groze z ekskomunikacijo vsem tistim, ki bi ta list še nadalje urejevali ali v njega pisali.

„Modernisti“ so se formalno udali,

„Bílý Prapor“ je prenehal izhajati, toda nova struja ni vrgla orožja iz rok, nego je jela še ostreje brusiti svoje meče za nadaljni boj. Pretekli mesec je izšel v Olomucu list „Uřezaný Jazyk čili: Pohřeb „Bílého Praporu“, v katerem govore „modernisti“ napram škofom tako-le: „Na praznik sv. Štefana, prvega mučenika Kristovega, se glasi z vseh propovednic vsega sveta protest proti nasilnikom, ki so nezmožni premagati duha, ki je govoril iz moza preroka, škripali z zobmi in posegali po argumentih kamenjem. V čem se razločujejo naši voditelji od farizejev? Mi bomo tudi v bodoče delali za ideal Kristov, nadaljevali bomo delo za izobrazbo ljudstva in tudi nadalje se bomo borili proti Wichingom za dedščino cirilmetodijsko: a to je, za cerkev narodno, ljudsko in socialno!“ —

Te odločne besede so dokaz, da „modernisti“ niso zakopali svojega bojnega kopja, ampak da so začeli s še intenzivnejšo borbo.

A tudi škofje se pripravljajo na nove udarce.

Kdo bo zmagal v tej borbi?

Ako „moderni“ ne upade pogum, bo brez dvoma zmaga na njeni strani, kar bi bilo v interesu napredka iskreno želeli!

Iz delegacij.

Budimpešta, 7. januarja. Avstrijska delegacija je imela danes zopet plenarno sejo. Najprej je vojni minister Schönaich odgovarjal na razne interpelacije. Nato so se odobrili zaključni računi za leto 1904, naker se je nadaljevala razprava o vojnem proračunu. Vojni minister Schönaich je odgovarjal na interpelacijo poslanca Biankinija glede direktne železniške zveze z Dalmacijo. Minister je rekel, da je taka železnica izredno važna in vsled tega je nujna potreba, da se čimprej zgradi. Vojno ministrstvo že leta in leta neprestano zahteva, naj se

zgradi ta železnica. Toda dogovori z Ogrsko še vedno niso dognani.

V popoldanski seji se je razpravljalo o poročilu proračunskega odseka glede izrednega vojnega proračuna. — Del. Einspinner je prinesel s seboj vse potrebščine, ki jih dobe vojaške novinci pri nastopu službe, kakor razne krtače, mazila, brisače, jedilno orodje itd. Vse te predmete je kupil pri nekem branjevcu v Budapešti za 2 K 80, dočim se novincem zaračunijo po 6 K. Ker pride vsako leto k vojakom 100.000 novincev, znaša ta sleparija skoraj 400.000 K vsako leto. — Del. Stein je izjavil, da je z narodnega stališča pa tudi iz gospodarskih vzrokov za vojaštvo. Potem je zopet prosil ministra zunanjih zadev, naj izposluje pri kroni, da se izroče Nemčiji državne insignije, češ, da so last celokupnega nemškega naroda. V avstrijski državi ni več pričakovati zboljšanja. Upanje na boljše bodočnost je iskati le v skupnosti z velikim nemškim plemenom. Zahvalil se je predsedniku princu Lobkoviciu za ljubeznivost, da mu je dovolil vse to povedati. — Predsednik je pripomnil, da obžaluje, ker ne more na ljubeznive besede predgovornika odgovoriti z enako ljubeznivostjo, temuž ga mora za njegove besede ukoriti. — Del. Schreiter je zahteval, naj se avtorskim aspirantom plačuje gaža. — Vojni minister je odgovarjal vsem govornikom, naker se je vojni proračun z izrednim vojnim kreditom 30 milijonov kron vred odobril. — Nato se je seja prekinila, da so se primerjali sklepi obeh proračunskih odsekov, naker se je seja zopet otvorila ter je bil ves proračun z resolucijami vred v tretjem branju sprejet. — Po daljši debati je bil nato še sprejet predlog manjšine, da je opravičnik za delegacijsko zasedanje dopolniti tako, da dobe tudi člani avstrijskega ministrstva pravico, prisostvovati vsem sejam delegacij, da ima dele-

gacija pravico staviti avstrijskim ministrom potrebna vprašanja ter zahtevati od njih odgovor in pojasnilo.

Po običajnem medsebojnem kaženju se je delegacijsko zasedanje zaključilo.

Regulacija plač državnim uradnikom.

Dunaj 7. januarja. V sobotnem ministrskem svetu je poročal ministerski odsek o nameravani regulaciji plač državnim uradnikom. Finančni minister vit. Korytowski je zastopal stališče, naj se državnim uradnikom dovoli enkratna draginjska doklada; toda v splošnem je vlada mnenja, naj se draginjska doklada dovoli le za enkrat, med tem pa naj se plače definitivno uredijo. Definitivna akcija je določena za 1. januar 1908. Najbrže se zvišajo aktivitetne doklade, zniža se službena doba na 35 let ter se uvede službena pragmatika. Glede znižanja službene dobe je še mnogo nasprotnikov v ministrstvu. Zaradi razdolžitve uradnikov se še vrše poizvedovanja.

Dogodki v Macedoniji.

Carigrad 7. januarja. Sultan je naročil justičnemu ministru, naj skliče odlične sodne funkcionarje na posvetovanje, kako bi se zboljšalo pravosodstvo v Macedoniji. Predsednik trgovinskega sodišča Halim Beg in višji uradnik finančnega ministrstva Ulema Mahmud Esad-efendi potujeta v ta namen v Macedonijo.

Sofija 7. januarja. Na zahtevo generala Degeorgis-paše je sultan ukazal, naj se uvrsti zopet 300 vojakov v macedonsko orožništvo. 150 so jih že poslali v orožniško šolo v Solun.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz 7. januarja. „Petit Parisien“ poroča, da so v velikem semi-

LISTEK.

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

— Ladja je v nevarnosti — idimo ji na pomoč, je dejal Andrej svojima spremljevalcema in je odstranil verigo, ki je vezala ladjo na skalo. Tomo je hitro skočil za svojim gospodarjem in prijel za verigo, čakaje, da mu sledi tujec. Toda v tem trenutju so se kmetje in ribiči zapodili proti čolnu in prijeli kupčevalca s konji, ki je še stal na kopnem, nekaj korakov od ladje.

— Ta vsaj ne pojde na morje, je kričal dolgi Juri. In gorje mu, če ne dobimo svojega plena, ki nam ga je namenilo morje.

Kupčevalec s konji se ni čisto nič razburil zaradi tega napada.

— Spoštovani prijatelj, je rekel dolgemu Jurju z najljubšeje prijaznostjo, blagoizvolite mi povedati, s kako pravico ste se polastili moje osebe. Ni treba, da mi trgate obleko. Saj se lahko iz lepa pomeniva. Če je pravica na Vaši strani,

se ji uklonim, če pa ni, bi bilo bolje, da izginete, drugače postanem nejevoljen.

— Kaj pravica, je vpil dolgi Juri, kdor ima moč, ima tudi pravico na svoji strani.

— Če ste tega mnenja, spoštovani prijatelj, dovolite mi, da se tudi jaz ravnam po vašem načelu, je skoro nežno odgovoril kupčevalec s konji, obenem pa tudi že zgrabil dolgega Jurja za vrat in ga z neznansko silo tresel ob tla. Še predno so se ljudje, ki so stali okrog tujca, prav zavedli, kaj se je zgodilo, je imel kupčevalec s konji že Jurjevo železno palico v rokah in je tako naglo in tako spretno mlatil z njo po ljudeh, da ti še misliti niso utegnili na obrambo, nego so s krvavimi glavami kričaje bežali na vse strani.

Kupčevalec s konji je potem še prijel dolgega Jurja, ki je ležal brez zavesti na tleh, in ga nesel od brega na cesto.

— Hej, ljudje, tu ste pozabili najhrabřejšega iz svoje čete. Pomagajte mu, če se mu je kaj zgodilo.

Šele zdaj se je kupčevalec s konji obrnil k ladji, ki sta jo Andrej in Tomo komaj držala pri bregu.

— Zdaj lahko brez skrbi odri-nemo, je dejal svojima tovarišema tako mirno, kakor da se ni nič posebnega zgodilo, ter je vstopil v ladjo.

Andrej je vzel v roke krmilo in ker vsled silne burje ni bilo mogoče razpeti jadra, sta tujec in Tomo pri-jela za vesli, veriga je odletela na kopno in divji valovi so dvignili jadrenico, ki je bila prej čoln kot ladja, in jo zanesli kakor igračko na razburkano morje. Tujec in Tomo sta morala napenjati vse sile, da sta kljubuj burji in valovom pripravila ladjo naprej po tisti smeri, ki jo je kazal krmilar. Vzlic težkemu delu pa ni Tomo premaknil pogleda od obrežja, kjer je bilo pri svitu v skalni votlini goreče grmade natančno razločiti vsako posamezno osebo.

— Milostivi gospod, je naenkrat vzkliknil Tomo, pazite tam na skali, kjer je stala naša ladja, čepi dolgi Juri s puško v rokah.

— V tej temi, ko nas vidi samo, če posveti blisk, pač ne bo mogel nikogar zadeti, če ima sploh porabno puško, česar pa ne verjamem. Andrej Kržan si res ni delal skrbi in niti glave ni obrnil, da bi videl nevarnost, ki jo je razkril Tomo.

Počasi je ladja prerezovala mogočne valove. Andrej je krmilil v smeri, od koder se je zdaj in zdaj čul iz topa strel, kjer je torej domneval potapljačjo se ladjo. Neštevilnokrat je burja odvrnila jadrenico od te smeri, neštevilnokrat so jo velikanski valovi dvignili in pahnili nazaj ali na stran, a vselej je železna volja teh treh mož zmagala in je jadrenica nadaljevala svojo pot. Ta boj z elementi je trajal več ur, in še ni bilo videti ladje, ki je s strelci klicala na pomoč. Končno so pri svitu bliskov zagledali v daljavi luči in spoznali, da so našli iskano ladjo. Potrojili so svoje napore in se čez nekaj časa srečno približali ladji.

— Tu je vsaka pomoč izključena, je menil kupčevalec s konji. Ladja sicer ni velika, a že je skoro ves zadnji del pod vodo. Čez uro se ladja gotovo pogrezne.

— Kar obrnimo, je vzkliknil Tomo, sicer zadene še nas kaka nesreča.

Tujec in Tomo sta skoro ob enem potegnili vesli iz vode, dočim je Andrej slej kot prej z železno močjo držal krmilo v isti smeri, to je na potapljačjo se ladjo.

— Vsaj poskusti ji je treba, če se

da kaj storiti, je dejal osorno. Pritisnita vender!

— Kako pa mislite ljudem pomagati? je vprašal tujec. Čim pridemo do ladje, jih poskoči toliko v naš čoln, da smo vsi izgubljeni. Tomo ima prav. Najbolje bo za nas, da se vrnemo na breg. Ladja je izgubljena.

— Nisem vas vprašal za svet, je jezno zavpil Andrej. Zdaj ste na moji ladji, in kot zapovednik te ladje zahtevam, da ste mi pokorni. Da ladje ni mogoče rešiti, to vem tako dobro kakor vi, a morda otmemo smrti vsaj nekaj oseb. Človeška dolžnost je, da to poskusimo.

— Če je osem oseb na naši jadrenici, se skoro gotovo potopi, je nagovarjal Tomo. Vrnimo se raje in molimo za nesrečne žrtve božje nemilosti.

— Zdaj smo trije na ladji, petim osebam torej lahko rešimo življenje. Kaj to ni nič?

— Nič posebnega, je prezirljivo opomnil Tomo. Moje življenje mi je ljubše, kakor življenje vseh teh ljudi, ki so na ladji. Da pa ne pridemo praznih rok domov, sem zadovoljen, če vzamete na čoln dve ali tri osebe. Samo zato, da se nam domači ljudje ne bodo smejali. (Dalje prih.)

narju v Versaillesu našli pri inventuri v skrivni omari vrednostnih papirjev za šest milijonov frankov. Ker seminar ni podal predpisane izjave o ustanovitvi verske družbe, zapade vsa velika vsota ustanovam za reveže v dotičnem okraju.

Kardinal Richard je sklical na dan 22. t. m. tretjo konferenco vseh francoskih škofov zaradi bogoslužja, organiziranja seminarjev, in semenišnikov, oprostitve duhovnikov od vojaške službe in o pobiranju prispevkov za zoruževanje uporne duhovščine. Konferenca bo trajala tri dni. — Za jutri so poklicani k vojaškemu službovanju vsi duhovniki in semenišniki, ki niso predložili predpisane certifikata.

Rim 7. januarja. V Vatikanu so v hudih skrbah, ker je francoska vlada dobila pri papeževem nunciju Montagninju tudi ključ o tajnih šifrah, s katerimi so se sestavljale brzotjavke med Vatikanom in nuncijem. Na ta način bo francoska vlada marsikaj zvedela o spletkah Vatikana proti Franciji.

Boji v Maroku.

Pariz, 7. januarja. O boju med sultanovimi četami in upornim Raizulijem prihajajo neverjetne vesti. Sultanov vojni minister Gebbas lahko svoje zmage poljubno popolni, ker Raizuli nima sredstev, da bi trditve v javnosti ovrgel. Po teh vestih je pri zavzetju Raizulijeve trdnjave padlo 50 njegovih vojakov. Med ubitimi je tudi Raizulijev nečak otroške starosti. Vojni minister je razpisal veliko nagrado za Raizulijevo glavo. Z druge strani pa se že poroča, da je Raizulija že izročil njegov svak vojnemu ministru. S tem bi bil boj tudi končan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 8. januarja.

— **Ljubljanski mandat.** Kdo bode kandidiral v Ljubljani, to skrbi posebno „Tagespost“, katere že sedaj grozi, da bode kandidat narodno-napredne stranke imel vojskovati se z Nemci, klerikalci in socijalnimi demokrati. Graški organ se ozira tudi na „disidente“, ki so zadnji čas vskočili iz napredne stranke, ter se kristalizovali okrog starega Žužka. Posebno važnost pripisuje tem disidentom, ter pričakuje, da bodo v Ljubljani vse prevrgli. „Tagespost“ je mnenja, da se je vsled tega razkola v lastni stranki vdal dr. Tavčar resignaciji, da prej kot ne ne bode več kandidiral, in da bode podpiral kandidature svojega prijatelja dr. Trillerja. Iz teh čenčarij graškega lista, je le toliko resnice, da dr. Tavčar več kandidiral ne bode, da bi tudi takrat ne kandidiral več, če bi ga podpiral še celo g. Žužek, če bi ne bilo disidentov in če bi ne bila vpeljana „splošna in enaka volilna pravica“. Kdo bo v Ljubljani kandidat napredne stranke, o tem še ni oficijalnega sklepa. Bode kandidiran dr. Triller, je gotovo, da ga bo tudi dr. Tavčar z vso vnemo podpiral. In gotovo je tudi, da mu „disidenti“ ne bodo mogli kaj zdatno škodovati!

— **Sprememba pri finančnem ravnanju.** Te dni je „Slovenec“ poročal, da pojde finančni ravnatelj dvorni svetnik g. Lubec v pokoj. Obenem ga je dolžil, da dela proti temu, da bi postal nadsvetnik g. Dobida njegov naslednik. Uradni list je „Slovenca“ na laž postavil. Pri tej priliki moramo tudi mi nekaj pribiti. Ko smo spravili na dan veleznimivo dogodbo o škofovem davku za verski zaklad in pojasnili, da je država škofu Jegliču darovala 150.000 K, tedaj je bil „Slovenec“ kar iz sebe in se je bridko pritoževal, da uradniki ne varujejo uradne tajnosti in tistim uradnikom, ki jih je imel na sumu, da so nam izdali škofovo tajnost ogorčeno metal v obraz očitaje, da so prelomili službeno prisego. Pojasnili smo tedaj, kako smo izvedeli za kraljevski dar škofu Jegliču in je bilo „Slovenčev“ moralno ogorčenje brezpredmetno. Zdaj pa smo se prepričali, da spoštuje „Slovenec“ uradno tajnost in službeno prisego samo takrat,

kadar mu je neprijetna, da bi se kaj izvedelo, drugače pa ne. V notici o g. Lubcu in Dobidu je „Slovenec“ citiral uradni akt in sicer prezidijalni akt z uradno številko. Očitno je tu nekdo kršil zoper uradno tajnost in — da govorimo s „Slov.“ — prelomil svojo službeno prisego, a „Slov.“ se nad tem ni spodtikal, nego stvar z veseljem porabil. To je morala! Če bi gospod Lubec res delal za katerega nemčurja in proti tako izbornemu uradniku kakor je g. Dobida, bi bili mi prvi, ki bi te obsojali in sicer energično. Ali dasi je „Slov.“ morda šlo za dobro stvar, je vendar treba pribiti njegovo moralo, ki jo je pokazal glede uradnih tajnosti in službene prisige. „Slov.“ je pokazal, da stoji na stališču „namen posvečuje sredstva“ in da zaradi dobrega namena rad dopušča, da kdo izda uradno tajnost in prelomi svojo uradno prisego. Zdaj smo le radovedni, če se bode radi „Slovenčev“ notice tudi mobilizirala uradna inkvizicija, kakor se je mobilizirala tedaj, ko smo mi razkrili, da je država darovala škofu Jegliču 150.000 K.

— **Slovenska sekcija Svobodne misli** prične še ta mesec izdajati svoje glasilo. Naslov novemu listu bo „Svobodna Misel“ in bo izhajal v Pragi. V „Volni Myšlenki“, glasilu češke sekcije svobodne misli čitamo v tem oziru: „Zgodilo se je nekaj, česar niti izdalek nismo pričakovali: Ko sta izšli prvi dve številki, je nastala na Slovenskem v klerikalnih časopisih takšna burja, da se je vsa pozornost slovenskega naroda obrnila „Volni Myšlenki“ v Pragi; časopisi so priobčevali polemike in vzbudilo se je povsodi zanimanje bodisi v prijateljskem ali sovražnem tabornu. Vzpricho tega so se navdušeni člani slovenske sekcije odločili, da porabijo to zanimanje in prične v Pragi izdajati samostojen protiklerikalni list „Svobodna Misel“. List izide meseca januarja in osvobojevalno delovanje v Avstriji pridobi s tem novega krepkega člana v svojo organizacijo. Prosimo sedaj svoje pristaje, naj bi nam sporočili naslove naprednih Slovencev ali slovenskih večjih Čehov, odnosno svoj bi se sami priglasili za naročnike. — Kdor se hoče o stvari natančneje poučiti, se naj obrne na uredništvo „Volna Myšlenka“, Kr. Vinohrady, Korunni třida č. 6.

— **Municipijski magacini** na ljubljanskem polju. Kakor znano, se je deželni odbor po zadnji eksploziji obrnil od vojnega ministrstva, da naj iz ozirov na javno varnost preloži svojo municijsko zalogo na kako drugo, bolj varno mesto. Vojno ministrstvo je sedaj odgovorilo, da ni zakonitega razloga, ki bi govoril za tako premostitev, ker se vsi magacini na ljubljanskem polju nahajajo v takomenovanem postavnem varstvenem rajonu, tako da je lega teh magacinov silno izvrstna, in boljše kakor pri kateremkoli večjem mestu v cesarstvu. Vendar pa je ministrstvo pripravljeno se vdati, ako bi se dobil kdo, ki bi odstopil erarju prostor, kateri bi bil še boljši od sedanjega, in na katerem bi z nova zgradil vsa tista poslopja, katere stoji na sedanjem prostoru. Za tak prostor in za take stavbe bi bil vojni erar velikodušno pripravljen zamenjati stari dosednji prostor in stara poslopja! Priznati se mora, da je taka ponudba nekaj kolosalnega, in da je vojnemu ministrstvu le čestitati na izvanredni kulanci!

— **Slovensko gimnazijsko vprašanje na Štajerskem.** Z ozirom na vest, da namerava vlada odpraviti samostojne slovensko-nemške gimnazijske razrede v Celju in zato ustanoviti v Mariboru popolno slovensko gimnazijo, priobčuje „Domovina“ iz „celjskih merodajnih krogov“ članek, v katerem se pisec z vso odločnostjo izreka proti takirešitvi slovenskega gimnazijskega vprašanja na Spodnjem Štajerskem. Članek končuje svoja izvajanja takole: Mi zahtevamo za Spodnji Štajer najmanj dve popolni slovenski gimnaziji: eno v Mariboru, eno v Celju. Ako se v

obeh mestih naenkrat ne moreta ustanoviti obe gimnaziji, česar pa ne verjamemo, naj se za sedaj ustanovi ena polna gimnazija ali v Mariboru ali v Celju; ako se ustanovi v Celju, morajo ostati paralelke v Mariboru, ako se pa ustanovi v Mariboru, morajo ostati samostojni slovensko-nemški gimnazijski razredi v Celju nedotaknjeni. Od tak zahtev in od tega stališča ne odnehamo niti za las. Eđini smo v tem vprašanju najsi sicer pripadamo tej ali oni stranki.

— **Županska volitev v Devinu.** Poroča se nam iz Devina: Dne 6. t. m. je bila tukaj županska volitev. Zgodil se je škandal, ki se nam zdi še zdaj neverjeten. Županstvo, edino stvar, ki je bila še v slovenskih rokah, smo izgubili. In to po klerikalni žvižgači. Pokazala se je s tem v bengalični luči propadlost in hudobija klerikalcev, ki jih je vodil razvpiti farucelj Korle Perinčič. Mnogo bolje bi bilo, da je skrbel Perinčič za svojo družino, kakor da se je mešal v te stvari. Posrečilo se mu je, da je dobil na svojo stran tudi vse štiri medvejske može, ki so prišli le s pomočjo Devincev v občinski svet. S temi si je Perinčič napravil večino. Izvolili so si župana in podžupana iz Medjevasi, in sicer taka moža, ki ne znata niti svojega imena zapisati, tako da zvitemu popu ne bo težko, voditi celo občino tako, kakor bo sam hotel. Lahko se lahko veseli. Možem iz Medjevasi pa bodi povedano: Fej izdajice! Tri leta bodo tudi minila in Devin v tem času še ne bode propadel, kakaj v Devinu imamo može, ki znajo kaj več, kakor „podeštat“ iz Medjevasi in ki se ne prodajo ne za kozarec vina in ne za Perinčičev blagoslov. Novega „podeštata“ (ker niti on, niti starejšine ne znajo čitati, naj mu kdo to prebere!) si usojamo to vprašati, če je zadobil z župansko oblastjo tudi škofovsko oblast, da je ukazal, nabijati mu v Sv. Ivanu ves popoldan na zvonove. So-li zvonovi za to, da se z njimi proslavljajo zmage klerikalnega hinarstva. Sicer pa se že veselimo prvega razglašja novega županstva, na katerem bodeta mesto županovega in podžupanovega podpisa naslikana dva +.

— **Sorška afera.** Najvišji sodni in kasacijski dvor je odbil ničnostno pritožbo Ivana Luštreka, Franca Vencloja in Marije Bukovec glede krivde in kazni proti razsodbi tukajšnjega deželnega sodišča, ki jih je obsodilo dne 26. septembra 1906. S tem je sorška afera končana.

— **Za poštne uradnike.** Trgovinsko ministrstvo je končalo obravnavo glede vračunanja v penzijo službenih let, ki so jih sedanji poštne uradniki odslužili kot poštarji ali poštne odpravitelji, s tem se bo marsikakemu poštному uradniku znatno zvišala penzija.

— **Imenovanje.** Za namestniškega kancelista je imenovan Fra. Babič.

— **Iz sodne službe.** Pisarniški oficijal pri okrožnem sodišču v Celju Ivan Skubet z je imenovan za višjega oficijala.

— **Živinozdravniška vest.** Višji okr. živinozdravnik Josip Volovšek je prestavljen iz Celja v Ljutomer, odkoder pride v Celje okr. živinozdravnik Frid. Schmidt.

— **Učiteljske vesti na Štajerskem.** Nadučitelj v Št. Janžu pri Spodnjem Dravogradu je postal dosednji šolski vodja enorazrednice v Sele-Vrhu Ivan Mohorko. Premješeni so učiteljica Tereza Sajovic od Sv. Vida pri Grobelnem v Št. Lovrenc pri Prožinu in učitelj I. Napast z Gor. Štajerske v Radovanj pri Mariboru. — Učiteljice za ženska ročna dela so postale: Friderika Gnus v Turjah, Marija Meško, roj. Podobnik v Selah, Marija Paulšek v Ročja Matilda Stoklas v Št. Andražu v Leskovcu.

— **Kako se smešni!** Poročali smo v soboto, da je vojaška godba odpovedala sodelovanje pri koncertu „Ljubljane“, ker baje vojaškim krogom ni bila povolji neka pesem, ki je bila na sporedu. Vsled brzotjavne pritožbe je ministrstvo sodelovanje vojaške godbe sicer dovolilo v zadnjem

hipu, odredilo je pa, da vojaška godba ne sme sodelovati pri dotični pesmi, ki jo vojaška oblast smatra za revolucionarno kali. In veste, katere pesem je tako nevarna obstoj države, da je vojaška godba nele ne sme svirati, nego da ne sme biti niti navzoča, ako jo pevec poj? To je nedolžna Gregorčičeva himna „Domovini!“ „Oj vdova tožna, zapuščena, — ti mati toliko sirot, — s krvjo, solzami napojena, — ki bol poznaš, le nič dobrot! — Oj mati vdanega Ti sina, — oj zlata mati, domovina. Ti krasna si, krasnejše ni, — kar jih obeva zarja dneva; — krepotna si, vsa vredna Ti, da krona venča Te kraljeva. — A trnjev le Tvoj venec je, — in rod Tvoj, rod mučenec je: — Sovražni svet Te le prezira, — prezira Te in Te zatira! Kdaj to gorje pač mine Ti, — kdaj se oko Ti vjasni kalno, — kdaj solnce zlato sine Ti, — kdaj slečeš to obleko žalno?...“ To so torej besede tiste pesmi, ki jo vojaška oblast smatra ne vemo ali za revolucionarno ali tako protidinstično, da jo vojaška godba ne sme svirati, še manj pa poslušati. Ali so ti ljudje smešni in malenkostni, kadar treba nastopiti proti Slovincem! Napram Nemcem so pa kulantni in obzirni prav do skrajnosti. „Die Wacht am Rhein“, „Das deutsche Lied“ itd. so pesmi, ki so notorično znane kot antiavstrijske, pri vsaki nemški prireditvi se poj, a vojaški oblasti še ni nikdar prišlo na misel, da bi radi tega prepovedala sodelovanje vojaške godbe pri dotičnih prireditvah. Za Slovence pač velja druga mera! Če pa mislijo vojaški krogi, da bodo s takim malenkostnim, pedantskim postopanjem vzbudili simpatije do armade v slovenskem narodu, prosto jim! Potem se pa naj ne pritožujejo, ako bo jel med Slovinci res ginevati tisti čut, ki bi bil baje v nevarnosti, ako bi vojaška godba sodelovala pri Gregorčičevi pesmi „Domovini!“

— **Iz pisarne slovenskega gledališča.** Nocoj (par) se ponovi Moliérova komedija „Gizdavki“, za njo se poj tretjič v sezoni Leoncavallovi „Giumačiči“. — V četrtek (nepar) je prva repriza velike Wagnerjeve opere „Lohengrin“, v soboto (par) pa se vprizori prvokrat na slovenskem odru Stolbova tridejanska veseloigra „Naletovišču“.

— **Veliki ljudski koncert „Glasbene Matice“.** Pri velikih skladbah „Svanda dudak“ in „Turkina Slevici“ nastopijo poleg orkestra in mešanega zbora tudi solisti. Za sopran, alt in bas so določene zgolj domače moči, za sopran gospica Josipina Šusteršič, za alt gospica Angela Malič, za bas gospod Julij Betetto. Tenorsko vlogo, ki je v „Svanda dudaku“ zelo velika in važna, bo pel slovenskemu koncertnemu občinstvu že dobro znani izvrstni zagrebški operni pevec in profesor glasbe gospod Ernesto vitez Cammarota, ki je v najboljšem spominu še izza Hartmannovega oratorija „Sv. Frančišek“ in iz koncerta hrvaškega pevskega društva „Kolo“ v Ljubljani ter iz nastopa v slovenski operi. Gospod Cammarota bo tudi samostojno nastopil ter pel „arijo“ in „Smrt Chopinova“ iz Oreficeve opere „Chopin“ in Nedvčedov „Pogled v nedolžno oko“ na besede Simon Gregorčičeve. Tudi gospod Julij Betetto bo samostojno nastopil ter pel Hudovernikovo „V celici“ na besede S. Gregorčičeve. Ta skladba je popolnoma nova in se bo prvič izvajala. Zložena je za bas solo s spremeljevanjem klavirja in za mali moški zbor. Že kdor čita ta Gregorčičev umotvor, njega pretrese globoka žal, ki preveva pesem. Kaj bi šele, ko so čustva čudovito krasno izražena in upodobljena v kompoziciji zelo nadarjenega in le prerano umrlega Hudovernika! — Koncert bode v nedeljo, dne 13. januarja ob polu 8. zvečer v veliki dvorani hotela „Union“. Ker bo to ljudski koncert, so cene izvanredno nizke, tako da je vsakomur omogočeno prisostvovati redki glasbeni prireditvi. Vstopnice se dobivajo v trafiki gospe Češarkove. Obširno, 10 tiskanih strani dolgo besedilo se dobi istotam brezplačno.

— **Venček „Narodne čitalnice v Ljubljani“.** Kakor je bilo že svoj čas objavljeno, priredi „Narodna čitalnica“ v soboto, dne 12. januarja t. l., plesni venček v mali dvorani „Narodnega doma“. Ta venček je v svojem preprostem, familijarnem značaju edini med vsemi ljubljanskimi plesnimi prireditvami v tekočem predpustu. Z radostjo opazamo živahno zanimanje za sobotni čitalnični večer, — s tem večjo radostjo, ker se v tem za ljubljansko čitalnico nenavadnem in nenadnem pojavu javlja dolgo, predolgo zadrževani preobrat v naši čitalnici neprijaznem glasu in mišljenju domače publike. To je znak, da se vendar dviga zavest, da so danes vse besede o toli razvpti „napetosti“ med obiskovalci čitalničnih večerov povsem neutemeljene, v tradiciji izza zadnjih let ukoreninjene zloglasne

govorice o še danes neizžopani „frakariji“ prazne, da ne rečemo zlobne bajke. Skrajni čas je, da se z našo dobro sorazmerno dvigne zopet živo življenje „Narodne čitalnice“, tega nekdanjega edinega, najstarejšega ognjišča vsega našega narodnega družabnega žitja in bitja! Sedanjost mora in mora izbrisati sleherne predsodke, udušiti sleherne zavbavljice. Takov uspeh je omogočen in zagotovljen po kolikor moči obilni udeležbi njenih zabavnih prireditev, kjer se vsak posetnik na lastno oko lahko preveri o neopravičenosti obrekovanja „Narodne čitalnice“, najglasnejšega sveda pri ljudeh, ki poznajo to čitalnico najmanj. Njen odbor, ki se hoče vestno potruditi za lep uspeh sobotnega „plesnega venčka“, vabi in prosi predvsem veleč. člane, da posejajo ta venček v vendar enkrat dostojno mnogobrojnem številu in da pripeljejo več gostov s seboj. Istotako so vabljivi zlasti tudi oni veleč. nečlani, ki bi sicer vstopili v društvo, a jih še ovirajo oni vkoreninjene predsodki. Dalje naj blagovoljno upoštevajo vnovič ponovljeno vabilo gg. visokošolci in enoletni prostovoljci z mnogobrojnimi posetom sobotnega večera. Bodi izrecno poudarjeno, da se vabilo tudi g. višjega nazivja in višjerealeci k prav obilni udeležbi! — Obleka na „plesnem venčku“ je promenadna. Začetek točno ob 9. uri zvečer.

— **Tretji planinski ples** priredi „Slov. planinsko društvo“ na praznik Svečnice, v soboto 2. svečana, in sicer to pot v gornjih prostorih ljubljanskega „Narodnega doma“. Prostranost velike in male plesne dvorane in mnogoštevilnih stranskih soban in udobnost te prostore družkega krasnega vestibula omogočijo, da se razvije na dan obce zaželenega zopetnega planinskega plesa ono življenja polno radostno vrvenje, kakršnega smo se privadili na planinskih plesih, katerih prva dva sta ostala še nepozabljena, ko sta si pridobila po svoji prisrčnosti in ljubeznjivi nepriljenosti glas znamenitih karnevalskih prireditev. Osrednji odbor razpošilja ravnar kar vabila slovenskim damam planinaricam, da jih združi v veliki damski komite, ki mu je na dan plesa opraviti posel gospodinj, katerih postrežljivost bo osigurala dobro voljo, ki bo znak plesnemu večeru.

— **L. društvo hišnih posestnikov v Ljubljani** je imelo snovi v mali dvorani „Uniona“ svoj redni občni zbor. Predsednik g. dr. Gregorič je pozdravil udeležnike, proglasil sklepčnost in naznanil, da je letošnji redni občni zbor velike važnosti, ker se hoče na njem govoriti o potresnem posojilu, ki se je korenito zavozilo. Poročajoč o delovanju odbora je izjavil g. predsednik, da se je zanimanje za društvo sicer nekoliko povečalo, vendar še ni popolnoma zadovoljivo, kar je pa upati v prihodnosti, da se doseže. O hišnih posestnikih se pogosto misli in trdi, kako bogataši da so, to pa zaradi tega, ker se dohodki raznih obrti itd. štejejo k dohodkom hiše. Strogo se mora ločiti hiša od vseh drugih reči. Proti vedno naraščajoči davčni sili bo treba krepke odpomoči. Izrekel je željo, naj bi se hišni posestniki večkrat obračali na društvo v kaki zadevi. Vsi stanovisi se organizirajo, le ti se ne. V Ljubljani ni niti 5% hišnih posestnikov, ki bi znali izračunati svoj davek. Društvo je imelo preteklo leto 1562 K 10 vin. dohodkov in 905 K 91 vin. izdatkov, torej prebitka 656 K 19 vin. Članov je imelo društvo 180, kar je jako malo v primeri s številom ljubljanskih hišnih posestnikov. To poročilo in računski zaključek sta bila brez ugovora odobrena. Pregledniki so našli račune v redu. Nato se je izražalo obžalovanje, da se kaže tako majhno zanimanje za društvo. Naj se onih odborikov, ki ne pridejo niti na občni zbor, ne voli več. Potem so se vršile volitve. Izvoljeni so bili sledeči gg.: Doberlet, Endlicher, dr. Gregorič, Hamann, Korsika, dr. Leskovitz, Maurer, Požar, Rögger, Sušnik. (Ali bi ne mogel biti bolj slovenski odbor?) Za pregledovalce računov so zopet bili izvoljeni gg. Bahovec, Knez in Hudovernig. Nato se je govorilo o pridobivanju članov. Sklepal bo o tem odbor. Letni prispevek se določi na 4 K, ako je pa kak hišni posestnik v slabih razmerah, mu sme odbor znizati članarino na 3 ali 2 K. Pri spremembi pravil se je sprejel predlog, da se ob nesklepčnosti občnega zbora vrši čez pol ure občni zbor, ki je sklepčen ne glede na število članov. Dalje je bil sprejet predlog, da društvo posreduje proti majhni odškodnini prodajo hiš. Glede jamstva obveznosti hišnih posestnikov pri morebitnih nesrečah pri ali v hišah se je sklenilo, naj se pri bodočem sestanku osrednje zveže hišnih posestnikov Avstrije razpravlja ta stvar, poslanci naj se pa zavzamejo za hišne posestnike, da se spremeni postava. Le če se dokaže, da je hišni posestnik kriv kake nesreče pri ali v svoji hiši, potem naj bo zavezan plačati gotovo odškodnino.

Nato je poročal g. dr. Gregorič o potresnem posojilu. Ker se je davčna moč Ljubljane od leta 1895. do danes podvojila, od česar ima največ dobička samo država, zato se mora delati na to, da se potresno posojilo popolnoma odpiše. Na vprašanje, kaj je storilo društvo na sklep deželnega zbora, ki je sklenil, da se odpiše deželne doklade, kakor je dovolila država gotove udobnosti, je odgovoril predsednik, da deželni odbor še ni prekladal dotičnega sklepa, dasi je izvrševalni organ deželnega zbora. Glede objave imenovanega sklepa v deželnem zakoniku se poda deputacija k deželnemu glavarju, ki mu razloži obtemenjene stališče posostnikov v tem oziru. V deputaciji bodo gg. dr. Gregorič, Maurer in Sušnik. Na shod državne zveze hišnih posostnikov na Dunaj dne 13. in 14. t. m. se odpošlje kot delegat g. dr. Gregorič. S tem je bilo zborovanje končano.

Družbe sv. Cirila in Metoda Vestnik kolektar za leto 1907 se je vesled nepričakovanih ovir ne ljubo zakasnil. Izide pa toraj te dni. Vsak narodno čuteči Slovenec naj ga sprejme. Vsebinska mu je izredno zanimiva in za našo slovstvenost važna. Namenjen je naši družbi v korist in kdo bi nas ne podpiral!

Javno predavanje. V četrtek ob polosmih zvečer bo predaval g. Anton Chráska v dvorani Puntigamske pivnice na Turjaškem trgu št. 1 o predmetu: Kaj pomeni ime „Jezus“? Bode se tudi pelo. Vstop vsakomur prost.

15 let društveni predsednik. G. Ivanu Dražilu so ob praznovanju 15letnice predsedništva pri „Slovacu“ čestitali, in sicer: a.) brzojavno: Dramatično društvo v Voloski, pevsko društvo „Hajdrih“ na Proseku, Koželj in Poznič (Djakovo), društvo Lovor v Opatiji, Nada (Karlovec), pevsko društvo „Postojna“ v Postojni, Slatnar (Kamnik), pevsko društvo „Lira“ (Kamnik) Martinčič (Celje), b.) pismeno: „Zirovnikov zbor“ (St. Vid nad Ljubljano), Drag. Selak (Ljubljana), Fran Kristan (Ljubljana), Ignacij Florjančič (Ljubljana), Iv. Vrhovnik (Ljubljana), dr. Tuma (Gorica), Ivan Mercina (Gorica), Anton Trstenjak (Ljubljana), Roter in Bogović (Opatija), hrvatsko pevsko društvo „Kolo“ (Zagreb), ljubljanski „Sokol“, Fr. Stegnar (Maribor).

Roditeljski večer bo v soboto, dne 12. t. m. ob šestih zvečer, v telovadnici I. mestne deške ljudske šole v Komenskega ulicah s tem-le sporedom: 1. Pomen roditeljskih večerov. Por. J. Dimnik. 2. Tobak in alkohol. Por. Karel Wider. 3. Razgovor s starši šolske mladine. K obilni udeležbi vabi starše, njih namestnike ter prijatelje in vzgojitelje mladine — šolsko vodstvo.

„Legar“ v Postojni. Zdravnik g. dr. Gregorič nam piše: Na dopis v vašem cenjenem listu od 4. t. m. št. 3 pod naslovom „Legar, ki ni legar“, vam naznanjam, da se mora legar pri bolniku, katerega odpadki so se bakterijologično preiskali in kateri slučaj vi omenjate, glede kliničnih znakov, kakor glede vsestranske dovršene bakterijologične preiskave, izključiti. Dr. Eržen sam, s katerim sva konzultirala, je legar tudi izključil in sploh meni nasproti trdil, da večina bolnikov ni imela legarja. Jaz dotičnega bolnika zdravim, on leži že 5 tednov, (mrzlica še vedno traja) in deska z napisom „legar“ se je od hiše, kamor je bila pribita, odstranila. Kar se tiče drugih slučajev v Postojni, me nič ne brigajo, ker imam jaz interese le svojega bolnika varovati. Omenjam vam le vobče, da se je zoper Postojno hudo, hudo grešilo in se ji krivično škodovalo.

Društvo za varstvo živali. Sila ubogih živali, posebno ljubih ptičev, je postala zaradi množice snega ter hudega mraza velika. Ker se za zadostno krmiljenje ubogih ptičev zelo veliko krme potrebuje, prosimo k obilnemu pristopu k našemu društvu, da skupno opomoremo bedi dragih nam ptičev. Prosimo tudi doneskov za ptičjo krmo. Naznanila k pristopu, kakor tudi denarne doneske je poslali Društvo za varstvo živali v Ljubljani.

Trgovska naznanila na adresni strani dopisnic. Trgovinsko ministrstvo je dovolilo, da se sme leva stran adresne strani dopisnic uporabiti za tiskana trgovska naznanila splošne vrste v tu- in inozemskem poštnem prometu.

Društvena godba v Goricanah. Deželna vlada kranjske je dovolila z odlokom z dne 3. t. m. št. 81 ustanoviti „Društvene godbe“ v Goricanah pri Medvodah v smislu predloženih pravil.

V Dobu pri Domžalah se je vršila v šolskih prostorih na sv. Štefana prvič in na Novega leta dan v drugi „Božičnica“ s petjem, deklaracijami, božičnim igrokazom „Pojdimo v Betlehem!“ in živimi jaslicami. Vse so izvajali učenci in učenke tukajšnje šole tako pohvalno, da je poslušalec jako uga-

jalo, kar je glavna zasluga tukajšnega kaplana peska Silvina Sardenne, g. dr. Al. Mrharja. Večina sporednih točk so njegove pesnitve. Čisti dobiček od obeh vpriporitev 129 kron 70 h se je izročil tukajšnemu šolskemu vodstvu v šolske namene, kar s tem zahvalno potrjuje šolski vodja M. Hiti.

Zmrznili je pri Idriji 35letni posestnik Lovro Čerin. Šel je v gozd napravljat drva, a so ga zameti ovirali, da bi bil prišel pravočasno domov. Opešal je in zmrznul.

Živ srnjak ujet. V nedeljo je pripeljal tukajšnji trgovec g. Fr. Zorc nad 25 kg težkega, živega in zdravega srnjaka z lova. Vlovlja sta ga podborški župan Franc Kastelec in hlapec Franc Mandel. Psi so srnjaka pripodili z gozda v vas Podboršt; srnjak se je zaletel pod neki kozolec, kjer sta se omenjena dva moža nahajala. Hitro sta ga pograbila in zaprla. Obvestila sta lastnika lova, kateri ga je z veseljem živega peljal v Ljubljano.

Dvojen umor se je zgodil dne 2. t. m. blizu St. Janža v radeškem okraju. Na Bržanah pri St. Janžu sta v srečnem zakonu živele posestniki Miha Kovač, ki je ob enem lovski čuvaj in njegova žena Marija Kovač. Ker se ženi sestra Marije Kovač in ker so v sredo v hiši njenega očeta klali, šla je Marija Kovač s svojim možem na očetov dom pomagat. Ostala sta pri očetu ves dan in se okolu 9. ure zvečer odpravila domov. A domov jih ni bilo, ne tisti večer ne v četrtek ves dan. Hčer, ki je bila doma, je mislila, da so starši pri starem očetu, a ker jih tudi v petek ni bilo domov, šla je vprašat starega očeta, kaj da je. Zdaj se je izkazalo, da sta Miha in Marija Kovač v sredo zvečer izginila. Oče Marije Kovačeve se je koj odpravil v St. Janž, kjer je stvar naznanil orožniku in župniku ter pri ljudeh povpraševal, če kaj vedo o zetu in o hčer. Ker ni bilo ničesar izvedeti, se je mož sam odpravil iskat hčer in zeta. Po dolgem iskanju je našel v nekem samotnem grabnu svojo hčer ubito. Šel je klicat ljudi in neki mož mu je prišel pomagat ter našel blizu umorjene M. Kovač tudi njenega moža M. Kovač ubitega. Ležala sta nekaj metrov drug od drugega. Marija Kovač je ležala z glavo v vodi, na njenega moža je voda nanesla že nekaj listja. Dognalo se je da je bil Miha Kovač trikrat udarjen po glavi in sicer od zadaj. Glava mu je bila vsa razbita. Marija Kovač je bila udarjena na čelo. Orožniki so stvar naznanili v Rateče na sodnijo, a na občno začudenje ni prišla komisija na lice mesta, marveč naročilo, naj umorjeni osebi le pokopljejo, kar se je tudi v nedeljo zgodilo. Na roparski umor je težko misliti, ker ljudje na kmetih ne nosijo denarja s seboj. Pri ubitem Mihju Kovaču so našli 20 kr. in dva noža. Najbrž se je zgodil umor iz maščevalnosti. Miha Kovač si je kot gozdni čuvaj nakopal marsikakega sovražnika, ker je svojo službo vestno opravljal in najbrž se eden teh na tako strahovit način maščeval. Miha in Marija Kovač sta zapustila dva sina in eno hčer.

Občinski odbor idrijski je imel minolo saboto svojo prvi javno sejo, ki se je udeležilo 21 odbornikov. Župan J. Sepetavec se je predvsem zahvaljeval odbornikom, da so ga krepko podpirali v preteklem letu ter jim voščil veselo in srečno novo leto. Povedal je med drugim neugodno vest, da je občina zaključila leto 1906 z deficitom 18000 K, ki je nastal vsled tega, ker je bilo erarju toliko manj davka predpisanega. Treba bo tedaj delati obč. odboru na to, da se reši občina iz neugodnega gnotnega položaja, to pa na ta način, da se znebi občina ali si vsaj zmanjša obstoječe stroške. S podraževanjem realke se bo odvzelo občini veliko breme in bo zamagala občina tudi v drugem oziru vršiti svojo nalogo. Nujno je potrebna kanalizacija mesta, regulacija Nikovec, povzdiga prometa s tujci, pridobitev primerne prometne zveze, na brzo oživitvenje čaka javna občinska čitalnica in knjižnica i. dr. Svetovalec A. Kristan utemeljuje in stavi nujni predlog: Občinski odbor mesta Idrije se svačano izreka za nujnost železniške zveze Idrije s kako železnico ter obenem izraža slovesno, da mu je železniška zveza Idrije s Sv. Lucijo za sedaj najsimpatičnejša, ker ima tudi največ upa do najmožnejše izpeljave v doglednem času. Idrijskemu županstvu se zato naroča, da skliče v najkrajšem času shod vseh interesentov glavno deželnega odbora kranjskega in goriškega, prizadeva državne in deželne poslance, dalje pa zastopnike občin, katere tangira vprašanje železniške zveze Idrije-Vrhnika. Ob enem naj občinski odbor idrijski izvoli danes začasni železniški odbor iz 7 članov, ki naj ima za nalogo: skrbito energično in resno, da bode akcija za združitev Idrije s kako železnico imela pozitivne uspehe. Predlog se sprejme ter se v odbor izvolijo: župan in odborniki Svoboda

Karel, Alojzij Pegan, Jan Gruden, Valentin Lapajne, Fran Didič in Anton Kristan. Odbornik B. Bähler zahteva, da se čita zapisnik javne seje, (se zgodi), in naj župan poroča, kako so se sklepi izvršili: Župan da tozadevna pojasnila, na kar se preide k dnevnemu redu. Načelnik stavbnega odtoka odbornik K. Svoboda poroča o ureditvi posestnega stanja pri kornjušnici in predlaga, da se zadeva, ker je precej zamotana, poveri veščaku-juristu. Sprejeto. Ker je centralna kurjava v realni precej draga — na leto se porabi 8 vagonov premoga — se naprosi tvrdko Brückner v Gradcu, da odpošalje večšega monterja, da napravo preišče. Stavbni odtok priporoča, da se naprosi poljedeljsko ministrstvo, da poveri napravo načrtov za regulacijo Nikave svojim inženirjem. Sprejeto. Poročilo ubožnega odtoka, da se je podelilo mesečne ubožne podpore Franciški Pagon 4 K, Mariji Vidmar 2 K, Ani Grošelj 7 K, se sprejme na znanje. Anton Kristan vpraša župana, ali mu je znano, da so zvišali posestniki mleko na 20 v za liter in kaj namerava storiti, da se prepreči atentat na idrijsko prebivalstvo. Župan odgovarja, da na govorice ne more iti, sicer naj pa zadevo vzame kak odtok v roke. Kristan poudarja, da je županstva samega dolžnost, da vse potrebno ukrene. Odbornik A. Pegan nasvetuje, naj se pridobi podjetnika, ali pa naj občina prevzame prodajo mleka v lastni režiji. Odbornik Filip Vidic vpraša, ali bi se ne dalo, sedaj ko se je nastavilo za drugega redarja bivšega užitijskega uradnika, da občina razne doklade sama pobira. Se odstopi finančnemu odtoku v pretres. Odbornik M. Kobal priporoča, da bi si doklade stranke odkupile. Odbornik Bähler predlaga, naj se posestnike hiš ob javnih cestah pozove, da napravijo mačke na strehah proti drčanju snega. Župan nato zaključuje sejo.

Iz Idrije. V soboto, dne 19. januarja t. l. se bode vršila v korist „Idrijske obrtniške blagajne“ pri Didiču običajna predpustna veselica, katero prirede v ta namen idrijski rokodelski pomočniki. Z ozirom na blag namen veselice se vsa idrijska društva tem potom opozarjajo, da blagovolijo za kako eventualno prireditve ta dan vpoštevati.

Iz Hrastnika. Dne 1. t. m. je bilo v Hrastniku pri gosp. Rožu zborovanje obeh trboveljsko-hrastniških podružnic Družbe sv. Cirila in Metoda. Udeležba je bila zlasti iz Hrastnika prav lepa, zlasti se zato, ker smo pričakovali g. prvomestnika Tolmo Zupana iz Ljubljane. Moška podružnica je izvolila predsednikom mesto dosedanjega župnika Erjavca g. Rob. Plavšaka, učitelja v Trbovljah in podpredsednikom gospoda Janko Sorčana, nadučitelja v Hrastniku. Župnik Erjavc je postal častni predsednik podružnice. Ženska podružnica je izvolila dosedanjega predsednico, zaslužno g. Ano Dimnik, podpredsednico je gospiča L. Roševa. G. Tomu Zupanu je izročila ženska podružnica po gospiči Roševi prekrasen, svež šopek, za katerega se je prvomestnik vidno ginjen zahvaljeval. Božičnica, otrok, ki so se vpisani v vrtec, se je sijajno obnesla, ves Hrastnik je poln hvale. Čast gospičam in gospodom, ki so se toliko trudili! Otroškemu vrtcu se stavijo vsakovrstne zapreke. Dasi je prostor v razredu dekliske šole, vendar so bili tako pametni, da so zahtevali (od dež. šolskega sveta) — komisijo, ki naj bi potrdila, da je prostor ugoden za vrtec. Seveda so naposled odstopili od absurde zahteve. Sedaj si lasti okrajni šolski svet (v nemčurjskih rokah) pravico, da sme oddajati prostore v tukajšnji šoli, a ne krajni šolski svet in občina, katere lastnina je vendar šola. Za sedaj molčimo, a pazili bomo, kako se zadeva razvije. Če pa zvemo, kdo je spiritus agens v šem početu, udarimo po njem brez pardona, naj si bo že ta ali oni. Gorjemo bo! Ravno kar čitamo prvi izkaz darila za nemško šolo v Hrastniku. Tekom meseca grudna so naberačili 1224 K. Tu podajemo imena nekaterih darovalcev: Derwuschek Fr., stavbnik v Mariboru, dr. Otto Wallentschag, Ljubljana; Hoppe, zobotehnik v Celju, zdravnik dr. Schwab v Laškem; Wouk v Dolčanah, „Böhm. Unionbank“ v Gradcu, pivovarna Puntigam; Benedek Jurij, dimnikar v Laškem. Zadnji izvršuje svojo obrt tudi v trboveljski, dolski in krištofski občini. Zahtevamo od teh občin, pred vsem od prve, naj mu nemudoma odpove delo, sicer si pomoremo sami na hiter način. Že enkrat smo svarili vse tvrdke, naj ne darujejo v svrhu ponemčenja Hrastniku ne beliča, ker izgube v enakem slučaju hrastniške odjemalce. Torej pozor! Prosimo slovenske liste, da ponatisnejo imena pospeševalcev nemškutarenja v Hrastniku, vse Slovence pa, naj se ogibljuje teh ljudi!

Kde zavija in laže? Pod tem zaglavjem piše zadnji „Slovenski

Gospodar“ z dne 3. januarja t. l. med drugim: „Laže je tudi, da smo mi leto na leto napadali narodno učiteljstvo. Kakor se vidi; se „Narodni List“ lahko v lažeh meri s „Stajercem“. — A ravno v tisti številki „Slovenski Gospodar“ v dopisu iz Celja nastopno govori: „... Privreli so častiteljnima doktorjema seveda kar na pomoč liberalni učitelji. Ali hočejo ti učitelji narodno delati? Učitelji, ki narodno delajo, niso liberalni, kateri so pa liberalni, niso nič storili. Poglejte na voditelja Gradišnika? Kaj je storil za narodovo probujo? Popolnoma nič; in tako si lahko ogledate celo vrsto liberalnih učiteljev, ki so prihiteli v liberalni tabor že kar prvi dan! Ti ne iščejo dela, ampak kaj? O tem nodedmo govoriti danes. Le to opomnim, da bodo liberalni učitelji s svojim nastopom celemu stanu več škodovali kakor koristili.“ — Sedaj naj pa razsodno občinstvo pove: kdo zavija in laže? ...

Ces. kr. okrajni glavar v Celju postane, kakor se nam poroča od verodostojne strani, pl. Müller, sedaj vodja okrajnega glavarstva v Slovenjem gradu. Može je baje večš slovenskega jezika.

Telovadno društvo brežiški „Sokol“ naznanja tem potom vsem svojim članom, da se vrši njega občni zbor v nedeljo, 20. t. m. zvečer ob 8. uri v mali dvorani „Narodnega doma“ s sledečim sporedom: Poročilo staroste, tajnika, blagajnika in načelnika. Dalje volitev novega odbora in služajnosti. Opozarjamo vse člane, da se sigurno udeležijo občnega zbora. Na zdar!

Sprememba imena. Ministrstvo je dovolilo, da se občina Bistrica pri Falu prekrsti v „Bistrico pri Rušah“.

Skopuštvu. Iz Savinske doline se nam piše dne 6. januarja t. l.: Te dni je umrl v Levcu pri Celju imovit kmet Kuder, ki je bil svoj čas tudi župan pletrovške občine. Može je bil skrajno varčen in skop; ni si privoščil kaj boljšega, kvečjemu frakelj zganjice. Bil je samec. Ostavil je par hiš ter lepa zemljišča. Po smrti njegovi so našli v slavnici njegovega ležišča zamotanega suhega denarja v vrednosti 18000 K! Sorodniki njegovi se lahko smejejo. Saj se mu pa priredili tudi imeniten pogreb!

Za volilni okraj Velikovec-Dvor-Svinec je volilni odtok postavil za državnozbornskega kandidata pivovarnarja Nageleta, ki je kandidaturu tudi sprejel.

Ogenj. V petek je gorelo v skladišču trvdke Pregrad & Črnetič v „Trg. Domu“ v Gorici. Škode je 4000 K, ki jo pa krije zavarovalnica.

Zblaznel je neki vojak lovškega bataljona v Gradišču ob Soči.

V ljubljanskih specerijskih in delikatesnih trgovinah bodo tekom prihodnjih dni pokušnje z Maggi-jevo zabelo za juhe. Firma Maggi & Co. v Bregencu napravi v dotični trgovini minijaturno kuhinjo, ki skuha v nekaterih trenutkih izbornu juho. Občinstvo je vabljeno, da pride to juho pokusit, da se tako prepriča, kaka je kvaliteta Maggijeve zabele za juho. Juri, v sredo, dne 9. t. m. bo taka pokušnja v trgovini g. Šarabon. Ob sebi se razume, da je vstop prost. Zlasti gospodinjje naj ne zamude prilike in naj se prepričajo o kakovosti omenjene zabele za juho.

Boj za moža se je bil v soboto popoldne po odmoru pred tobačno tovarno. Zakonska K. sta oba v delu v tovarni, a se že dlje časa pikro gledata, kar je dalo povod tožbi za ločitev zakona. Ker pa mož noče samotariti, si je izbral neko vdovo, ki je tudi v delu v tovarni in tako je sedaj med zakonskima še večja mržnja. Ko je torej v soboto iz tovarne grede zagledala prava Kjeva žena svojo konkurentinjo, oplazila jo je z dežnikom, ta pa je udarec vrnila s steklenico in jo nekoliko poškodovala. V tem trenutku je nastal silen vršč med prisotnimi ženskami. Začelo se je zmerjanje, trganje, smeh in vpitje, kakor v turški vojski. Kakor na povelje sta nastala dva sovražna si tabora. Ene so držale s pravo zakonsko ženo, druge pa z napadenko. Ko je slednja uvidela, da je v manjšini, je zbežala, a so jo babnice ujele, vrgle na tla, jo vlekale za lase itd. S pomočjo policije je potem vendar bila rešena ljutih napadalk, boj pa je trajal potem nekaj časa med sovražnicami si četama le za „prinoip“ in se je končal šele, ko so ženske zagledale, da se bliža tovarniški ravnatelj. Napadenka se je potem odpravila pod policijsko zaščito z izvoščkom, za njo pa se je žulo že kričanje, zasme in razne prirojane psovke.

Ponarejene kreme krožijo po mestu. Falsifikati imajo letnico 1893, so precej dobro izdelani, samo da so od pravih kron bolj polzki, temnejši in nimajo na robu napis „Viribus Unitis“. Tudi ovenka nimajo dobrega in se jih lahko spozna.

Pod električni voz je padel včeraj popoldne delavec Ivan Pleško, ko je ob progi odmetaval sneg. Ker

je padel komaj kake tri metre pred vozom, ga voznik Ivan Rutar ni mogel tako naglo ustaviti in je voz Pleškota porinil v stran. Navedenec je bil nekoliko časa nezavesten in ko so ga spravili k sebi, so ga odvedli na osrednjo policijsko stražnico, kjer mu je policijski zdravnik g. dr. Illner dal prvo pomoč, potem pa so ga oddali v deželno bolnišnico. Poškodovanec je baje epileptičen.

V Ameriko jo je hotel popihati včeraj 22letni Marko Režek iz Krašnega vrha pri Črnomlju in se s tem odtegniti vojaški suknji. Fant se je bil obril, da je izgledal, kakor bi bil star 16 let, a tudi gladek obraz mu ni pomagal čez morje. Ko ga je na južnem kolodvoru nadstražnik Kržan kontroliral, je sicer priznal, da je namenjen čez lužo, a mu pomolil potni list še mladoletnega Antona Logarja, v katerem je bilo vpisano oblastveno dovoljenje, pa mu vse ni nič pomagalo. Ko je uvidel, da ne more iz zagate, je odkritosrčno priznal svojo namero in povedal, da mu je Logarjev potni list poslal njegov brat iz Amerike. Nato je bil aretovan in izročen sodišču.

Tatvina. Hlapec Antonu Triljerju je v noči od 5. na 6. t. m. nekdo iznasknil iz žepa denarnico, v kateri je imel 19 K denarja.

Iz bolnišnice je pobegnil včeraj popoldne bolni prisiljenec Fran Mayer.

Delavsko gibanje. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 25 Hrvatov in 9 Slovencev. 55 štajerskih Slovencev je šlo v delo v novomeški okraj, 11 Domžalk je pa šlo na Dunaj slavnice plest. — V nedeljo ni šlo v Ameriko 180 Hrvatov in Macedoncev, ampak jih je prišlo le nazaj.

Izgubljene in najdene reči. Hlapec Jakob Gostinčar je izgubil denarnico, v kateri je imel 7 K denarja. — Neka gospodična je izgubila sivo denarnico, v kateri je imela 4 K denarja in dva srebrna obeska, vredna 6 K. — Gospa Jožeta Čudnova je izgubila od zlate zapetične ure zlat obroček, vreden 6 K. — Našel se je predpasnik. Kdor ga je izgubil, ga dobi na Sv. Petra cesti št. 77, II. nadstropje na levo.

*** Najnovejše novice.** Zaradi snežnih zametov obtičijo v Galiciji vlaki sredi prog. Neki osebni vlak je tičal v snegu celih 12 ur in potniki so morali ves čas prebiti v nezakurjenih vozovih.

40 delavcev je podsulo v predoru pri gradnji železnice Lam-scheid-Hunsruck na Nemškem. Dosedaj so izkopali deset mrtvih in 15 ranjenih.

Lastnega očeta sta umorila v Parizu 15letna hči in 19letni sin Dianovski.

Nezgoda italijanske kraljice. Sedaj se je šele zvedelo, da si je kraljica Jeena pred tremi meseci na petih mestih zlomila nogo, ko sta se s kraljem vozila v avtomobilu ter je skočila iz voza vsled strahu, da prileti avtomobil ob obcestni kamen. Nezgoda se je prikrivala na njeno izrecno željo, a sedaj je zopet popolnoma zdrava.

Tirolski klerikalci pozivajo v svojih časopisih, naj se na dan sankcioniranja volilne reforme po celi deželi zažgo kresci.

Telefonska in brzojavna poročila.

Črnomelj 8. januarja. Narodna napredna stranka zmagala v drug-m razredu nad Kočevarji. Navdušenje nepopisno. Živio naš zavedni župan g. Puhek! Narodni volilci.

Dunaj 8. januarja. V poročilih o delovanju poslanske zbornice v tekočem mesecu, se ponavlja neprestano tudi trditev, da se mora rešiti tudi zakon o zvišanju duhovskih plač. Klerikalci vseh strank se res napenjajo na vso moč, da bi to dosegli, zlasti ker vedo, da se v prihodnjem drž. zboru ne bodo smeli oglasiti s tako zahtevo. Vlada gre klerikalcem na roko, seveda tudi Poljaki in „svobodomiselnici“ Mladočehi ker pa zahtevajo Nemci, da se mora obenem z zvišanjem duhovskih plač skleniti tudi pre-memba zakonskega prava v kar pa klerikalci ne privolijo, se najbrž v tem drž. zboru tudi ne reši zakon o zvišanju duhovskih plač.

Dunaj 8. januarja. Ministrstvo dela z največjim pritiskom na to, da bi češki radik-
kalci in slovenski liberalci umak-

nili svoje nujne predloge. Danes je vse na nogah, da bi vlada dosegla zmago.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 8. januarja 1907.

Naložbeni papirj.	Dinar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99 30	99 50
4 1/2% srebrna renta . . .	100 20	100 40
4% avstr. krona renta . . .	99 25	99 45
4% zлата . . .	117 21	117 49
4% ogrska krona renta . . .	98 15	98 35
4% zлата . . .	114 75	114 95
4% posojilo dež. Kranjske . . .	98 90	99 90
4 1/2% posojilo mesta Spiljet . . .	104 50	101 50
4 1/2% posojilo mesta Zadar . . .	99 85	100 85
4 1/2% bos.-herc. železniško posojilo 1902 . . .	99 90	100 90
4% češka dež. banka k. o. . .	99 90	99 70
4 1/2% zast. pisma gal. dež. hipotečne banke . . .	100 35	101 40
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr. . .	105 20	106 20
4 1/2% zast. pisma innerst. hranilnice . . .	100 —	101 —
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. dež. hranilnice . . .	100 —	100 50
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . .	100 —	100 15
4 1/2% obl. lokalnih železnic d. dr. . .	100 —	100 20
4 1/2% obl. češke ind. banke . . .	100 —	101 —
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč . . .	99 90	99 90
4% prior. dolenskih žel. . .	98 75	99 75
3% prior. juž. žel. kup. 1/2% . . .	316 —	318 —
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. . .	100 65	101 65

Srečke	215 50	217 50
Srečke od l. 1860% . . .	26 3	26 9
od l. 1864 . . .	154 —	154 —
tziske . . .	275 25	285 25
zem. kred. I. emisije . . .	285 25	295 25
II. . .	31 2	32 0
ogrške hip. banke . . .	101 —	103 50
srbske a frs. 100 — . . .	167 —	168 —
turške . . .	22 6	24 60
Basilika srečke . . .	44 75	48 75
Kreditne . . .	77 —	77 —
Inomoške . . .	88 —	95 —
Krakovske . . .	68 —	62 —
Ljubljanske . . .	46 50	48 50
Avstr. rdeč. križa . . .	27 50	29 50
Ogr. . .	57 —	59 —
Rudolfove . . .	75 —	81 —
Salcburške . . .	16 25	16 25
Dunajske kom. . .	178 75	179 75

Delnice.	178 75	179 75
Južne železnice . . .	693 —	694 —
Državne železnice . . .	178 —	179 —
Avstr.-ogrške bančne deln. . .	86 50	88 50
Avstr. kreditne banke . . .	841 50	842 50
Ogrske . . .	244 —	245 —
Zivnostenske . . .	744 —	747 —
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	628 50	629 50
Alpanske montan . . .	268 50	269 50
Prške žel. ind. dr. . .	572 —	573 —
Rima-Murányi . . .	283 —	284 —
Trboveljske prem. družbe . . .	562 —	563 —
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	147 50	148 50
Češke sladkorne družbe . . .	11 35	11 39
C. kr. cekia . . .	19 00	19 12
20 franki . . .	23 50	23 56
20 marke . . .	24 00	24 08
Sovereigns . . .	117 65	117 85
Marke . . .	95 60	95 80
Laški bankovci . . .	2 52	2 53
Rubliji . . .	4 44	5 —
Dolarji . . .	11 35	11 39

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 8. januarja 1907.	Termin.	50 kg K	7 46
Pšenica za april . . .	za	50	6 71
Rž . . .	april	50	5 13
Koruzna . . .	ma 1907	50	7 44
Oves . . .	april	50	7 44

Neopremenjeno.

Meteorološko poročilo.

proslave	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Veterevi	Nebe
7. 9. sv.	743 0	— 5 0	slab vzhod	jasno	
8. 7. sv.	743 1	— 4 7	sl. vzhod	sneg	
8. 2. pop	742 3	12	sl. vzhod	pol. oblak.	
Srednja včerajšnja temperatura				5 1°	ner.
sala: — 27° — Padavin				0 mm	0 1

Srednja večerajšnja temperatura: 5 1° normala: — 2 7° — Padavina v mm 0 5

Zahvala.

Za obilne dokaze sočutja povodom bolezni in smrti našega preljubega soproga, oziroma očeta, brata in svaka, gospoda

Ivana Prezelja

izrekamo tem potom vsem najtoplejšo zahvalo.

Osobito se najtopleje zahvaljujemo blagorodnemu gosp. deželnemu šolskemu nadzorniku Fr. Levcu in ravnatelju c. kr. učiteljskega A. Černicu, gospodom profesorjem, gospodm kandidatom, članom društva certifikatistov in vsem darovalcem krasnih vencev kakor tudi vsem spremljevalcem k zadnjemu počitku.

V Ljubljani, dne 7. prosinca 1907.

Žalujejo ostali.

Zahvala.

Povodom teške izgube, ki nas je zadela s smrtjo našega iskreno ljubljene soproga, očeta, sina, brata in svaka, gospoda

Ivana Seuniga

smo prejeli toliko dokazov odkritosrčnega sočutja, da se nam je nemogoče vsakemu posebej zahvaliti. Zato se zahvalujemo tem potm vsem, ki so nas tolažili med boleznijo in b. smrti draga pokojnika, nadalje vsem darovalcem prekrasnih vencev in vsem, ki so v tako mnogobrojnem številu spremlili rajnega na zadnjem potu. Posebej se pa še zahvalujemo s'v. društvom „Sokolu“ v Ljubljani, trgovskemu društvu „Merkur“, „Društveni godbi“, zlasti pa še pevskima zboroma „Merkurja“ in „Ljubljanskega Zvona“ za petje. Še enkrat: srčna hvala vsem!

V Ljubljani, 8. januarja 1907.

Žalujejo ostali.

Pozor! Trgovci! Novost!

75 različ. ali posamezn. fin. peciva po 2 v 1 K, 38 — — — — — 4. 1 K

razpošilja v lepih kartonih

E. BRANDT

l. kr. njska tvornica fin. peciva v Kranju.

Trgovski pomočnik

začetnik, izučen mešane stroke, se takoj sprejme pri trdnici Janke Popovič v Cerknici pri Raketu. Prednost imajo dobro izurjeni železninarji. 26—3

Išče se v oporo gospodinji

starejše dekle

ki govori slovensko in nemško in ki zna kuhati. Plače 15—18 fl. 95—1

Vpraša naj se med 10. in 12. dop. v Mahrovem trgovskem učilišču.

V bližini nove gimnazije se odda jako velika, elegantna

soba

eventualno tudi dve s popolno separiranim vvhodom. 9—1

Naslov se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“.

Lepo stanovanje

v Knaflovih ulicah št. 5 s 4 sobami, poseljeno in kopalo sobo ter pripadki se odda za majev termin.

Povpraša naj se v „Narodni Tiskarni“.

Lokal

pripraven za kakega nrajja se odda takoj ali za februar v Kolodvorskih ulicah. 68—2

Kdo, pove upravn. „Slov. Naroda“.

Sprejme se takoj izurjena

prodajalka

v trgovino mešane stroke.

Ponudbe sprejema Peter Sitar, Jesenice. 65—2

Prav v bližini Ljubljane, ob glavni cesti, se takoj odda pod jako ugodnimi pogoji v najem ali na račun

gostilna

z vso opravo in lepim prostornim vrtom.

Več se izve v Ljubljani, v Metelkovih ulicah št. 19. 90—2

Senzacionalno!

K 18 — Ročni šivalni stroj K 18 —

Poštarne prosto dobavljam na d. m. na pariški razstavi odlikovan ročni šivalni stroj „Idéal“ z vsemi aparati in navodilom vred. Stroj šiva vsako blago in ga je priporočati za vsako hišo.

Singerjev stroj na noge K 48 — Ringschiff — — — — — 74 — Bobbin — — — — — 85 —

z elegantno omarico vred. 10 let jamstva. Razpošiljam proti napovedi in po povzetju.

Cenovnik zaslon.

A. Weissberg, Dunaj II., Untere Donaustrasse 23. 4339—6

V sredo, 9. januarja brezplačna

pokušnja

staropreizkušnih

Maggijevih izdelkov:

1. Maggijeve zabele za lahke juhe itd. 35—5

2. Maggijeve bouillonske pušice.

3. Maggijeve tabl. za juho.

Vsakdo je prav vljudno povabljen.

A. ŠARABON

Zalciška cesta št. 1.

!! Največji uspeh novega časa !!

je znameniti

3678—9

MINLOS^{ov} PRAVNI PRAŠEK

KAKOR EN MOŽ SE GA DRŽE MILLIONI.

Vpisana varstvena znamka.

Daje bleščeče belo perilo popolnoma brez duha in varuje platnino izredno. Rabi se brez mila, sode ali drugih dodatkov. Pridsten samo v originalnih zavitek iz gorenjorvarstveno znamko.

Zavitek z 250 grami 16 vinarjev

„ s 500 „ 30 „

„ z 1 kilo 56 „

Noben zavitek brez gorenjorvarstvene znamke ni moj izdelek in ste z njim v nevarnosti, da si pokvarite perilo.

Dobiva se v vseh drogerijah in prodajalnah s kolonialnim blagom in milom.

Na debelo:

L. Minlos,

Dunaj I., Mölkerbasteig

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“

Podružnica v SPLJETU.

Stritarjeve ulice št. 2.

Podružnica v CELOVCU.

Delniška glavnica K 2.000.000.

Rezervni fond K 200.000.

12—3

prodaja k žrebanju dne 15. januarja 1907

promese Salmskih srečk po 15 kron.

Glavni dobiček 84.000 kron.

Vloge na knjižice in tekoči račun obrestuje od dne vloge do dne vzlaga po 4 1/2 %.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

4012 27

Številka telefona 210.

prilagočena slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izborni

marčno pivo v sodcih in steklenicah.